

BORSSZEM JANKÓ

Előfizetheti a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói részvénytársaságnál. Pest, József tér 6-ik szám.
Előfizetési díj: Egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1 frt 50 kr.

Tóth Vilmos.

Addig ministrál az ember, míg minister nem lesz belőle.

Irigylik tőle a gyors emelkedést, és valami nagy rókának tartják; pedig más közönséges rókától csak annyiban különbözik, hogy rá nézve nincs — savanyú szőlő.

Nem gondolnám, hogy ő maga már néhány évvel ezelőtt is ne látta volna magában a lehető ministert; de azért tanácsosnak tartotta, tanácsosnak állni be.

Az emelkedik, a ki kapaszkodik.

Azzal gonyolják, hogy azért lett minister, mert danolni tud.

Pedig bizony még jobb, mintha azért lenne valaki minister, mert kiabálni tud.

Hisz majd beválik különben, programjának milyen a tenorja.

Aztán áldom én a zongorázó virtuozitását annak, a ki játszani vállalkozik a mi megyei közigazgatásunk rozszant klaviaturáján.

Kineveztetésére különben valóságos szükség volt két előítélet megszüntetésére.

Az első az, mintha a belügyi tárczára okvetlenül csak aggregény lehetne hivatva. Wenckheim és Rajner nőtelensége már is praecedentst kezdett alkotni, s a belügyministeri titkárok panaszkodtak, hogy nem tudnak illő parthiet csinálni, mert nem teszik fel róluk, hogy ministerségig vigyék. (Tudni való, hogy a ministeri titkárok mai napság mind leendő ministerségükhöz mérik házassági igényeiket.)

A második előítélet az, mintha ebbe a tárczába okvetlenül bele kellene betegedni. Tóth Vilmos, hála isten, bir oly alkattal, hogy semmiféle galant —, azaz, hogy kaland —, akarom mondani galand-betegségtől nem kell tartania.

Képünk egy családi jelenet titkaiba avatja az olvasót.

Egy titkos viszony édes szülőttei, kiket csak az anonymitás félhomályában ölelhetett eddig a szerető apa, most karjaiba sietnek. Nagy ur létére már most adoptálhatja őket. Csak nevelje is föl szerencsésen, erőre és épségre.

Jó idő jár a Vilmosokra. Ha Shakespeare ma élne, Vilmos nevére talán megtennék nálunk intendansnak, noha nem báró.

B. J.

A KÉT KLINGSBERG.

*Hírvágy, pénz és irigykedés
Sok embert elbódít;
A papagály füles baglyot
Büszke sasra lódit.*

*Nem nyiltan, mint Bonaparte
Ostromolta Lodit;
Titkon ármányos tervéhez
Czinkosokat hódít.*

*De biz' senki se követte
Ezt a komisz módit;
S így — nem hogy leverték volna —
Csak emelték Bódit.*

Pestváros tanácsának intézkedései

az árviz-veszély ellen.

1. A lánchíd légbe röpittetik, hogy oszlopai a jég-torlaszok lefolyásának akadályul ne szolgáljanak.

2. A Duna-sor házai leromboltatnak, mert, ha ez rendszeresen történik, a háztulajdonosok kissébb kárt szenvednek, mintha az árviz folytán a házak össze-vissza dőlnének.

3. Gróf Széchényi Ödön urnak azon ajánlata, mely szerint az árvizet tüzzel hajlandó leföcskendezni, köszönettel fogadtatik.

4. Felkéretik a csolnakázó egyesület, hogy egy permanens regatta-bált arrangirozzon, mert akkor az egyesület tagjai minden éjjel ébren tartatván, szükség esetén minden perczben a segítségre készen lesznek.

5. Nehogy az áradás még előmozdittassék, a sár és szemét nem vitetik a Dunába, hanem úgy mint eddig, az utcákon meghagyatik.

Interpellatio

a közlekedési miniszterhez.

Miután a földabroszokból ki nem vehetni, vajjon a Duna Bécsből ide, vagy megfordítva foly-e? és saját észleletembe nem bizhatván, minthogy Fichte bölcsész szerint minden csak képzelődés: kérdem a miniszter urat:

1. Van-e hivatalos tudomása arról: hogy a Duna lefelé, vagy felfelé foly-e?

2. Ha igen, szándékozik-e a közös külügyminiszter utján oda hatni, hogy esetleg a Pontus-conferencián az árviz kérdése is kedvező megoldást nyerjen?

Beadja
Schvartz Gyula.

Szerkesztőségi iroda;

Szabadadég-utca 5. szám.

Nemfelelős szerkesztő kiadó, szedő-
kihordó, stb.:

Luka Puskalovics, doctor furis.

CERNAGORA.

Első montenegrói hirlap.

(Alapított 1871.)

Előfizetési díj.

Egész évre: egy lopott bárány.

Félévre: „ „ borju.

Egész évre: „ „ tehén, mely
lóban vagy ökörben is fizetethetik.

Csettinje, lophó 1-én.

Mutatványszám.

Első évfolyam, 1871.

Olvasóinkhoz!

Midőn dicső hazánk ezen első hirlapját ezennel megindítjuk, szándokunk az, hogy őreivé legyünk mind annak, a mi szép, nagy és szent, s minek mostani nagyságunkat köszönhetjük.

Loptunk, raboltunk, öltünk és gyilkoltunk.

Lopunk, rablunk, ölünk és gyilkolunk.

Lopandunk, rablandunk, ölen-
dünk és gyilkolandunk.

Ez multunk, jelenünk, jövőnk.

Jövőnk kedvéért legyen jelenünk olyan, minő multunk volt.

Ezen uton fogjuk lobogtatni az irrott szó gyujtogató szövétnékét.

Ez az egyetlen csinált ut a Cser-

nagorában, könnyű lesz tehát utánam jönnötök.

Pénzt nem kérek tőletek. Pénzt kapok én eleget a fehér czártól, ellenben figyelmeztetek benneteket, hogy csak lopott jószágot fogadok el előfizetés gyanánt.

Dobre nocz!

A szerkesztőség.

Cettinje, lop-hó I.

—vics. A csernagorcz nemzet dicsősége igen dicső. Európa nemzetei rettegnek tőlünk és befogják zsebeiket, ha nevünket említik.

Az imént lezugott francia-porosz háboruban mi voltunk feje azon neutralitási ligának, melyben Anglia, Austria, Oroszország, Olaszország stb. voltak uszályhordozóink.

De e viszony meg fog változni. Természetes határainkat akarjuk visszaszerezni.

A csernagorcz nép tengeri nép, mért gyermekeink és disznaink egyaránt tengerivel élnek.

„Tengerre, csernagorcz!“ Így szól egykor Luka Kossuthovics és így szól most Luka Puskalovics.

És mit tesz e szó: „Csernagora“? Annyit, mint: fekete erdő. Világos tehát, hogy a németországi Schwarzwald is csernagorcz tartomány.

És van-e természetesebb dolog e föld kerekén, mint az, hogy a fekete hegyeknek a fekete tengerben kell fürdeniök.

E három érv által meg van határozva egész politikánk.

A montenegrói császárságnak ki kell terjednie: nyugaton az adriai tengerig, északon a fekete erdőig, keleten

TÁRCZA.

Könyvismertetés.

(„Enyém és tied.“ Regény a hazai népeletről, 3 kötetben, írta Rinco Rin-
kovic.)

— vics. Repeső örömmel üdvözöljük hirneves írónkat a regény mezején. Üdvözöljük pedig annál inkább, miután tárgya tisztán nemzeti és saját földünkön termett.

E regény azon öröktől fogva fönnálló hatalmas kérdést tárgyalja, mely népeletünk főtartalma és, mióta léte-
zünk, bennünket folyvást izgalomban tart, t. i. az „enyém és tied“ kérdése.

A hősen, ki e kérdés elé van állítva, önmagunkra ismerünk s a személyek, kikkel a könyvben találkozunk, Cettinje utcáin járkálnak elevenen,

Ha a költő a hőst végre is el hagyja veszni, mert azon ominosus balhitben él, hogy az enyém ugyan az enyém, de a tied a tied, holott nemzeti etikánk rendithetlen alapelve szerint: az enyém ugyan az enyém, de a tied is az enyém,—
ugy ez költői igazság a legmagasztosb értelemben s a hő csak méltón lakol szörnyű büneért.

Ennélfogva a regény nemcsak nemzeti, hanem morális is, mire nem csekély sulyt fektetünk mainap, midőn az immoralitás a külföld regényirodalmában annyira lábra kapott.

Különben a naiv és izgalomra áhító közönség is meglesz e könyvvel elégedve, mely csak ugy hemzseg a sensationalis fejezetektől. A ki gyujtogatást, fosztogatást, háborus kegyetlenkedést, orgyilkolást, csempészséget, bár kinzásokat, szóval a legmagasabb poézist kedveli: az mindezeket e könyvben bőven meg fogja találni, mert azt oly ember írta, kiről minden sor bizonyítja, mily mélyen és alaposan ismeri az élet minden oldalát.

Valóban, a legjobb lelkiismerettel üdvözölhetjük e jeles művet mint irodalmunknak számos évek óta legnagyobb és legérdekesebb nyereségét.

a fekete tengerig, délen pedig . . . a fekete szerezsenekig.

Pan-csernagoreczizmus! E szó fejezi ki politikai hitvallásunk összegét.

Nagy szó ez, és sokat kellend még rabolnunk, lopnunk, ölnünk és gyilkolnunk, míg ez ige testté vált; de a csernagorecz nemzet meg fogja mutatni, hogy erénye fölér föladatai nagyságával, és tovább is fog rabolni, lopni, ölni és gyilkolni . . . a hazáért!

Kereskedelmünk érdekében.

Valóban igen nagy kár, hogy szeretett hazánknak eddigelé kereskedelme nincsen. London, Páris, Bécs nagy bankárjai makacsul megtagadják tőlünk a hitelt, noha erre semmi okunk sincs. Pedig, ha alaposan ki akarjuk zsebelni a világot, szükséges, hogy hitelre dolgozzunk. Mint hiteles forrásból értesülünk, fejedelmünk legközelebb lépéseket fog tenni a sz. pétervári udvarnál a végett, hogy az ottani bankárok nyissák meg számunkra a világ piacját. Obajtjuk, hogy e lépéseknek meglegyen a maguk sikere, mert csak solid kereskedés által t. i., ha adósságainkat becsületesen ki nem fizetjük és váltóinkat lelkiismeretesen be nem váltjuk, lehetnépünk igazán gazdaggá és hatalmassá.

Levelezések.

Banya-Luka, csen-hó 30.

Tegnap reggel indult el innen Hayraddin török kereskedő, ki Bosnyakországon keresztül déli Herczegovinába utazik marhavására. Hayraddin mintegy 20,000 piasztért vitt magával és így zsiros falat volna számotokra. Igen csodálnám, ha hadügyminisztertek azonnal nem mozgósítana egy csa-

patot, mely Hayraddint könnyű szerével agyonüthetné és kirabolhatná. Külpolitikátok egy idő óta ugyanis igen lanyha és jó lesz azt kissé erélyesebben kezelni.

* * *

Cattaro, csen-hó 29.

A bocchézek közt mindinkább mutatkozik azon régi hajlam, hogy Ausztriától elpártolván, hozzátok akarnak szítani. Sőt biztosan tudom, hogy egész Dalmácia, Horvátországgal és Szlavoniával együtt csak alkalomra vár, hogy Montenegróhoz csatlakozzék. Bécs kapui nyitvák és nem értem, mért nem rukkol be oda Luka Vukalovics egy czug csernagoreczsal, mely mindenestre elégséges volna, a császárság szétrombolására.

* * *

Konstantinápoly, csen-hó 27.

Diplomatiai körökben a facchinok komolyan arról beszélnek, hogy a szultán már jövő héten alá fogja magát vetni a csernagorecz fejedelmnek, azon kéréssel, hogy engedessék meg neki, a fejedelmhez ugyanoly souzerain viszonyba lépni, a melyben ő hozzá a románok és szerbek állanak.

Cettinjei börzetudósítás, lop-hó 1.

(Tol)vaj: igen keresett. —

Nyers termények: (rab) ló igen sok hozta bórét a vásárra, de mind el fogja ismét vihetni. — (Gyl)kosok és (czin)kóstársaik után semmi kereset. — Albániai fülek (levágot) 13¹/₂; orrok (detto) 17³/₄; raffinirozottak 21, illetőleg 24; aszaltak 9, illetőleg 12. A bevétel igen nagy. Árak esökkennek.

Napi ujdonságok.

(HANGVERSENY.) Ma este érdekes hangversenyt rendez világhírű hazánkfia: Rablo Rablovics, a „török fülhez”, czimzett korcsmában. Rablovics ur egy levágott orron fujdogálja a legszebb fuvaladarabokat. Ajánljuk a t. cz. műértő közönség becses figyelmébe.

(PULSZKY ÁGOSTOT), mint Fülel képviselőjét. Cettinje város közönsége diszpolgárrá választotta. A csernagorecz dísz diplomát is meg fogják neki küldeni, mihelyt Cettinjében valaki akad, a ki irni tud.

(JURKO JURKOVICS) világhírű hazánkfia, fejedelmünk udvari borbélyja, e napokban igen veszedelmes, ámbar nálunk nem épen ritka operációt vitt véghez egy keresztültutató idegen turistán: az ugynevezett pugillariotomiát vagyis zsebmetszést. A megoperált egyén teljesen megkönnyebbülve hagyta el városunkat.

(HÁROMLABU BÁRÁNYT) ellett a minap egy a határon túl lakó török paraszt kecskéje. Egy városunkbeli természetbuvár, Nikotin Nikotinovics, ezt megtudván, a ritka állatot ellopta egy valaha fölállítandó csernagorecz nemzeti muzeum számára. Addig is eltette spiritusba, a spiritust megiván s a bárányt utána megevéen. Éljen a buzgó férfitü nagylelkű ajándokáért!

(A FEJEDELMELI PALOTA) ablakait, mint hiteles forrásból értesülünk, újév után Cattaróból hozott újságpapírossal ki fogják foltozni.

(LÓVONATU VASPÁLYÁT) szándékozik néhány idevaló kapitalista Cettinjében létrehozni. A lovakat már el is rabolták a szomszéd török falvakból, a vasat hasonlóképen a szomszéd dalmát helységekből, csak a pályát kell még valahonnan ellopni. Remélhető, hogy a vállalkozók ismeretes ügyességének sikerülend ennek is végére járni.

Idegenek névsora.

Kocsma „az arany rézkopekhez:“ Jankó Ruinelovics, lóköttő ur Belgrádból; Dimitri Akarnaki, polg. gyilkosmester Marathonból.

Lebuj a „kedélyes késelőhez:“ Mirko Mirkovics, haramia ur Kragujevácból.

Magyar-német színjáték.

Frau Lilla von Bulyovszkyné

„Julia“ szerepében.

2-te Aufzug.

2-dlg jellinek.

Julis. Ó Romejő, Romejő! Varum piszt tu Romejő?

Ferlajgne dajne fatter, dajne náme;
Oder vilszt tú tasz nikt, száj májn in libe,
Sanajdálom, sanájdom!

Tu piszt, tu szelpszt, kájn Montág; denn vasz
Iz Montág? Ez iszt nikt haut, nok fúsz,
Nikt arm, nok ántlicz, nok ájn andri thájl
Fon ájne monn. Ó, endre tajne náme,
S hej ihajla, motolla!

(*Müncheni: Nein, ist das Ungarische melodios!*)

Julchen. Ach, Romeo, merd faty te Romeo?
Dagadd mek agyadat es lögd el nevidet.
Te dzsag, te fagy, ha Montague nem fagy is.
Mi Montague? Sonntag? Se gar, se láp,
Tullia, tullié!

Féty mázs nevit fel. Herr von Tóth Vili
Az uj minister mek fok matyaridni
Joban mint matyaritott Herr von Szász.
Féty mázs nevit fel! Ach, de mi a néf?
Heididdum, hopszasza!

(*Debreczeni: Hiába, mégis csak szép szó ez a német szó!*)

EXORDIA.

A nagy hatást, melyet az ellenzék tisztelt szónokai eléidézni szoktak, nagyrészt beszédek hatalmas bevezetésének köszönhetik. Ime néhány mutatóvány.

Tisza Kálmán. Megvallom, nem volt szándékom e tárgyban felszólalni. . . . (*ergo ex abrupto beszél, — bámulatos!*)

Ghyocy Kálmán. Debreczen városa érdemes képviselője s igen tisztelt barátom annyira kimerítette már a tárgyat, hogy csak kevés az, amit még megjegyezni szükségesnek tartok. . . . (*Beszél hosszan és alaposan.*)

Schwartz Gyula. Minden művelt ember tudja, hogy a Brhaminoktól származik minden tudomány, melyek közt a brahma putra tana ez országban is népszerűvé tette az indiánokat.

Dobsa Lajos. Ugy van! Indianer mit Krautsalat! Indianer Krapfen! (*Nyelvével csellent.*)

Schwartz Gy. Azt is tudjuk, hogy a Brhama egy cultus, és minden Brhaminból lehetett volna cultusminister, amint hogy az is volt: minister Brhamae, scilicet Dei. A Brhaminok budgetjében csak egy rovat volt, a „bevétel“. A mi új cultusministerünk nem Brhamin, tehát másféle budgetjének kell lenni és annyiban nincs kifogásom az ellen, hogy budgetjének még egy másik rovata is legyen, a „kiadás“ . . .

Várady Gábor. Már a Marosnak jelenleg dagadó hullámaiként özönlő ékes szavai az igazságügyministernek majd-majd ragyogásukkal kápráztatták szemeim csillogó fényét, de nem ragadtatom azért magamat el, mert

sokszor láttam gyémántként szikrázó sójegerceket, melyek a szemet elbájolták; de ha az ember azokat megízlelte, akkor tapasztalta, hogy izök nem édes, hanem sós . . .

Nyáry Pál. Midőn Albion nagy fia a híres Washington, a francia köztársaság segítségére küldte vitéz tábornokát Lafayette-et, ez jól esett Franciaországnak. De most ezen szegény ország egészen elhagyottan vérezte el, lebukott magasságából és nem akarnám, hogy valamely háboru bekövetkeztével Magyarország is hasonlóan elszigetelve állván, a népek között bukale — akarom mondani lebukhassek, a mi annál inkább vészhozó volna, mert bennsőleg ez ország meg van törve, mióta az alkotmány egyetlen védbástyái ádáz kezekkel leromboltattak . . .

Horn Ede. Tisztelt polotát . . . tisztelt kabinet . . . akarom kellenem mondani kamarra ház! Orraim! ha nem tudom engemet kellőleg kisajtolni, vadis . . . befejezni, kerrem ed kis töredelméségit . . .

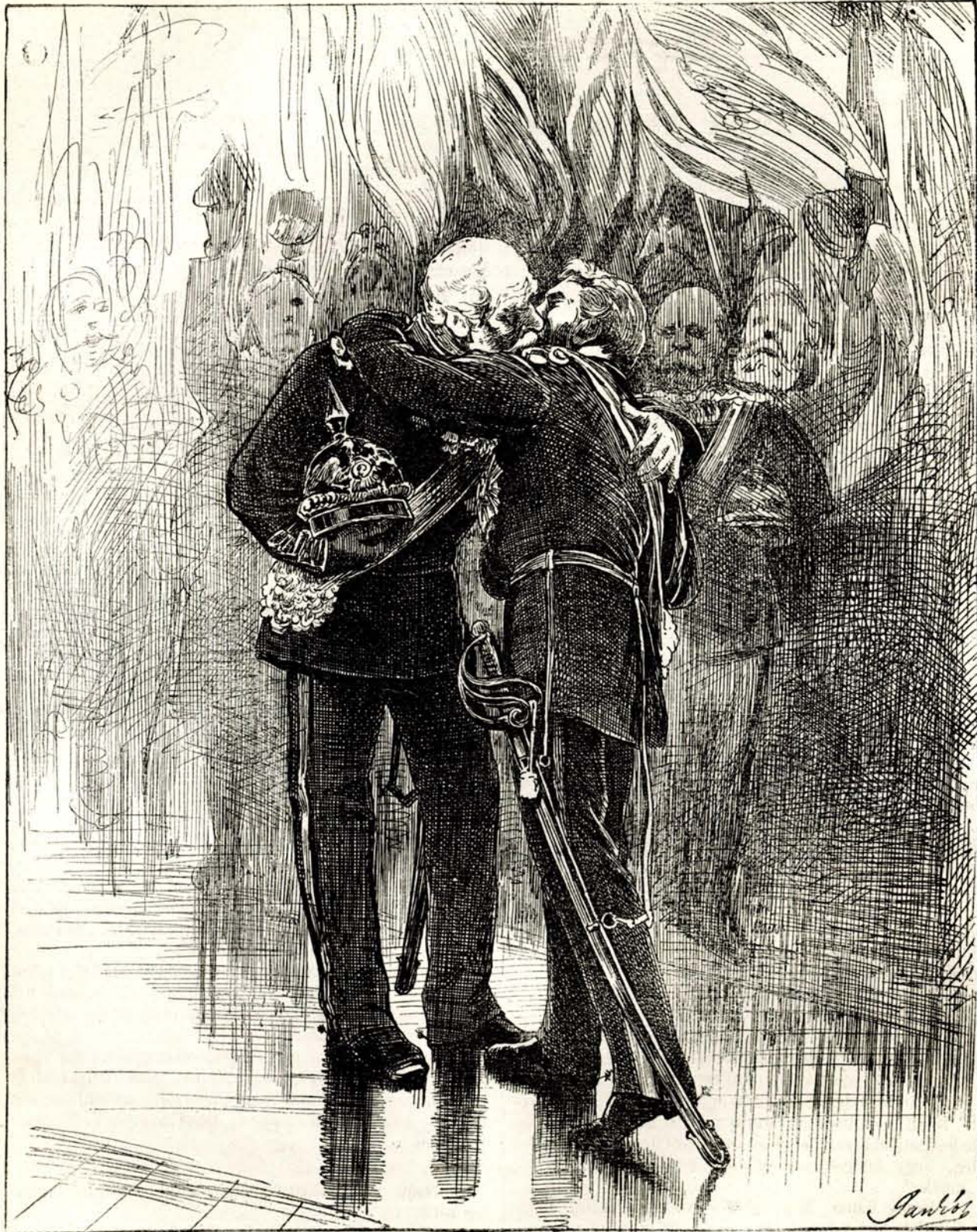
Br. Simonyi Lajos. A híres görög mondat, melyet Cicero oly szépen fordított le latinra: dulce et decorum est pro patria mori, minden nemeslelkű ember szívében élénk viszhangra talál . . .

Irányi Dániel. Egy nagy halottat gyászolunk. De a feyintézetekről tárgyalásokat nem hallgathatom el a nélkül, hogy egy más nagy emberről is ne emlékezném meg — (*Csernátoni felugrik*) Böszörményiről. (*Csernátoni leül.*)

Nagy. Ugyan, hogy kapták Tóth és Pauler ministereket?

Hiss. Kettévágták Paulini Tóth Vilmost.

„Árva Miska.“

AVE CAESAR, IMPERATOR! —

MORITURI TE SALUTANT.

ORSZÁGGYÜLÉSI TUDÓSÍTÁS.

— From our own —

— A miniszterek közül hiányzik P a u l e r, ki még le nem szokhatván az akademikus óranegyedről, késik a megjelenéssel. —

Tárgy: kultus-költségvetés.

Táncsics Mihály. T. ház! Mindenek előtt legyen szabad nekem egy javaslatomat felolvasni, mely az egész tanügy megújítását czélozza.

Indítvány a tanügy reformjáról:

1.) A műveltség honában Oroszországban a deák-egyenruha — az u. n. kancsuha — oly hasznosnak bizonyult, hogy, amióta ott uniformist viselnek, mindyájan nagyon okosakká lettek. Ennélfogva indítványozom, hogy nálunk a deákság a következő egyenruhát kapja. Csalma, jobbra balra egy-egy ludtollal. Kard helyett az oldalon egy vonalzó, köpönyegnek irkából varrt plaid. Ismertető jelek gyanánt: tintával becsöppentett orrczimpa, detto ujjak. Egyéb semmi, hogy az egyszerűséget megszokják.

2.) A közérkölciség előmozdítására minden gyanus ház kapujára tilalom szögeztetik, melynek értelmében oda csak a tudományban egészen járatlan emberek bocsátandók be.

3.) A tanárok tartoznak boldog családi életet élni. Ki arra nem képes, az első boldogtalansági eset alkalmából megintetik, másodszer katonai végrehajtással kényszerítették rá s egy hadnagy két katonával addig ül házában, míg az illető boldogságának érzetében hiteles bizonyítványt ki nem állít. Harmadszer elesapatik.

4.) Minden deák esti 9 órakor az igazgatónál személyesen tartozik bejelenteni, hogy félóra előtt lefeküdt s azóta alszik.

5.) A sziv ártatlanságának növelésére a természetrajzban a him s nőstény közti különbség nem taníttatik s az orvosi szakban a gyermekszülés különös tekintettel a golyára adatik elé. (Általános helyeslés.)

Elnök. Kivánja a t. ház, hogy a képviselő ur indítványa kinyomassék? (Kívánjuk!) A Naplóban? (A Borszem Jankóban!) Táncsics ur indítványa tehát a Borszem Jankóban ki fog nyomtatni s tárgyalásra a legközelebbi boldondok estélyén kitzetetik. (Tetszés.)

Bobory. T. ház! Én az országos vakok intézetéről akarok szólni, melyet a kultusminiszterium mégsem vett át, noha elég vaksággal vert egyéniség várja országos felügyelet alá helyzetetését. (Cicero pro domo!)

Tanárky G. A. t. képviselő ur felszólalása folytán kénytelen vagyok kijelenteni, hogy a kormány a nevezett szerencsétleneket két osztályra osztja: vakokra és vaksikra. Vaksi sokkal több létezik hazánkban, semhogy róluk az ország gondoskodhassék. Ál-vak is, kik látni nem a k a r n a k — oly feles számmal fordulnak elé, hogy tárczánk kimerülne, ha őket gondjaink alá vennők. Az igazi vakok — azon szerencsétlen társaink t. i., kik nem t u d n a k látni, — méltán igényelhetik, hogy az ország őket el ne hagyja s én készséggel ajánlkozom, őket — mihelyt képviselői

megbízatusukról lemondanak — egyelőre a lipótmezei orsz. intézetben ellátni. (Tetszés.)

Irányi D. T. ház! A közművelődés történetében századokon át fontos szerepet játszott egy tényező, mely a tudományosság szükséges voltát fájdalmasan magyarázgatá. A sötét középkor e hagyományát az ujkor emberbaráti szelleme eltörte-törölte. A tudomány istennője letette kezéből. Érttem azon nevelészeti tényezőt, mely virgács és skutika név alatt az alfélt meggyözni igyekszik arról, hogy többet bir meg a fejnél. Uraim! Mindenki tudja, mily érzékenyen veszi a test e hátmögi részére suhogó gondoskodást. Mégis történtek esetek, hogy egyes középkor — az az, hogy középkori tanítók megfeledkezvén a skutika embertelenségéről, a tanonez lohadó buzgalmát e vérfrissítő eszközzel igyekeztek föléleszteni. Meddig türi ezt a kormány? Az ország nemtője elfődi arczát, míg e hátrókon belül egy ezetbe mártott virgács áll a sarokban. A botot eltöröltük, törüljük el a virgácsot is.

Eléadó (olvas:) 2500 ft. elszegényedett írók számára.

Schwartz Gyula. Mindenek előtt kérem meghatározatni, ki az író? Mert vannak okos és ostoba, tudós és tudatlan írók. (Helyes.) Ha e helyeslés i r ó n i a volt, mint író nem fogadhatom el. Én a journalisták ellen akarok szólni, kik bár irnak, nem írók. Az író — mint azt Móríz Pál barátom egy vita alkalmából megjegyzé — nála a képviselőnél kezdődik. Nálam kezdődik Szent-Katolnánál. (Ki az?) Ismerek jeles hazai írók, kinek műveit a journalistika nem méltányolta, kinek munkái azonban mindamelllett a legnagyobb elterjedésnek örvendenek, mert nincs divat-bolt, fűszer-kereskedés vagy raktár, hol e termékeket nem becsülnék. Azért t. ház, kérem, hogy journalista ebből a 2,500 ftból semmitsem kápjon.

Berzenczey. 2,500 ft. szép summa. Majdnem annyi mint 4000 ft. Azért pedig az ember sokra képes. (Még házasságra is!) De már arra nem. En szeretném tudni, hova teszik azt a roppant összeget. Melyek azok a skriblerék, akik az ország zsirjából élőködnek? Neveket kérek t. államtitkár ur. Hadd lássa az ország azok neveit, kiket kitart. Aztán számoltassa meg őket, hogy mire fordítják a segélyt, mert meglehet, hogy hiába költsenek és hogy luxust üznek. Neveket hát t. kormány, hadd látom azokat a skriblereket. (A vita tovább folyik s hogy a nevelésből jó példát mutassanak, egyik ur a másikat azon kellemcs föltevésével lepi meg, hogy értesülése szerint: gsüftel, mint a zsidó. A másik a zsidó czímet az egyenjogóság mellett sem akarván elfogadni, valakinek a „hunczut“ czímet díjmentesen adományozza. Elnök szavaztat a czimkér d é s fölött. Zaj s általános tombola. Jegyző felírja a „clamantes“-eket. Elnök fenyegetőzik, hogy becsukja az iskolát, ha el nem hallgatnak. A kellemes vérdítő vita másfél órai kölesönös bókolás után — a népevelési budget tárgyalása alkalmával megszűnik. Borszem Jankó indítványozza e tétel fölemelését, különös tekintettel a honatyai szakneveldek szaporítására.)

Tavaszi divatkép.

Theatralia.

Árviz Miska, téged megloptak!

Megloptak néhány régi élczben, miket belőled, Árviz Miska, az új darabjába csempészett bele Tóth ur.

A „Spitzig naptárában” benne voltak már ezelőtt három évvel.

Árviczig Spitzig Miska! — a te szerkesztőd új speciast inangurált az irodalmi botanikában.

Lopótők a neve.

Vagy, hogy izlésedben járnak, Lopótők szem. De azért a darabodon épültem.

Irodalmi pályád tökrét látom benne.

Pályád 1-ő fölvonása 1861—65, tetszett.

Darabod 1-ő szakasza szintén.

Pályád 2-ik fölvonása 1865—68, hanyatlott.

Darabod 2-ik szakasza szintén.

Pályád 3-ik és utolsó fölvonása 1868—71, tele van együgyűséggel.

Darabod 3-ik szakasza detto.

Minden jó költemény, alkalmi költemény.

Ezt tartják Göthe és

B. J.

Ifju Amadeus hispániai király levele

papájához Victor Emanuel itáliai királyhoz.

Édes papa! Már két hónapja vagyok itt király. Jól megy dolgom s nem foghatom meg hogy Iza néni hogy nem tudott megférti a spanyolokkal. Pompás havannai, valóságos regaliákat szivok. Mihelyt kienged az idő, lesz bikaviadal. Mennyire sajnálhatja Iza néni, hogy neki nem jut belőle. Mit csinál Klo-tild? Busul, ugy-e? Mindig is mondtam, hogy azzal a svindler-familiával össze ne sógdrosodjal. Az én minsterem — hamarjában nem jut eszembe a neve — ugy vélekedik, hogy ha Franciaországban megint monarchia lesz, az nekünk nagyon jó volna. Hát ott-hon még mindig excommunicálva vagytok? A kis feleségemet küldd utánam, mert ezek a senorák nagyon maradhatatlankodnak. Már a negyedik polgári házasság Rómában? Papa, te igazán apja vagy alattvalóidnak.

Szerető fiad

Amadeo.

CSODABOGARAK.

A „Népszászló” f. é. 6-ik számában, a 48-ik lapon, Tógyityitátyi a következő nemes szavakban emlékezik meg Eötvös haláláról:

„Nem árulunk zsákbán macskát.” Ezeket mondja valami bölc. Nem akarunk meggyőződésünk ellen írni, noha tudánk. Mi már csak megmaradunk azon uton, melyre a természet mostoha keze dobott: az őszinteség útján. Nem tagadhatjuk tehát, hogy, midőn meghalottuk, hogy Eötvös meghalt, nem éreztünk semmi fájdalmat. Feleljen érte a világ előtte szív, de hogy nem fájt, annyi igaz. Sikra szállunk az összes magyar napi és hetisajtó magatartásával szemben. Nem sirunk sem Simonyival, sem Helffyvel; ők érzékenyszívű emberek, hanem a mi szívünk kővé vált azok iránt, kik a nép könnyeire méltó érdemet elvesztettek. Tessék megítélni bennünket ezen szavakért, itt állunk szemben, ha tetszik százezrekkel, ha tetszik milliókkal!”

Ó, te első nemzeti magyar közuzó!

A cselei határban ez intés olvasható:

Az, a ki azt, a ki az ezen tó partjára kített azon tilalomtáblát, mely szerint az ezen tó partján találtató tárgyak közül semmit a vízbe dobni nem szabad, magát ezen táblát a vízbe dobta, földadja, 5 frt jutalomban részeltetik.

A Tanácstól.

A szerkesztő postája.

D. Szekcső P. Gy. Mit dolgozzék ki az ember elmésen, ha a pönten fordul meg az egész s ha az él — tompa? A másik antiquált. — B. Jenő. A stupendiosus munkálatok hol késnek? — Fekete Jónás. Valami együgyű! Képzeljük, hogyan sanyargott ön, míg kiszoritotta! — Pest, B—m—a. Csakugyan a kosarba került, még pedig a legfenekére. — Pimpinella. Eröltetett. Aztán mit ér az üveg, ha üres? — Miskolcz. A. L. Hogy Dobsa megfordítva Asbod? Hát aztán? De még ha Asbóth is? Akkor sem sok. Csak maradjon meg ő Dobsának. Az marad ő, ha a feje bubjára áll is, sőt csakis ilyenkor. A többi még gyarlóbb. — „Este van, este van.” Nincs éle. — Eperjes, B. Gy. Már negyedeve benne voltak a „Spitzig Iczig naptárában.” Még egyet tudunk: „piros eszima van a lábán, nem süt a nap a szemébe.” Sziveskedjék alkalmmilag nekünk beküldeni. — B. Szt. Mihály. Csak természetű másolatban tenne hatást; e fáradságra azonban nem érdemes. — Öreglak, S. D. Ha minden választókerületben lehetne „B. J.”! Különben eleget tettünk a speciális kívánságoknak. Ha minden küldemény meg nem jelenhetett: ennek vagy az volt oka, hogy nem értettük, vagy hogy érdektelen volt a nagy publikumra nézve. Csak folytassa azért, s különösen fotografiakkal értékesítse küldeményeit. Az adórán különben nem neveltünk. — Hanzl. Nagyon is localis színezettük. Alig értettünk belőlök valamit. Ott helyben, nem kételkedünk rajta, nagy hatással lehetnek s kár is volt abban hagyni. — Kr. Miska. Igaznak igaz lehet, hogy Matyi Matyinéstud szeretik az italt; de ehhez, míg magándolog, semmi közünk. Ha nyilvános, akkor meg a drabontra tartozik.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS

(két sas-utca 24-ik sz.)